

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi R.B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] sygn. II AS [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 9 czerwca 2020 r.,

postanawia:

skargę na przewlekłość pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

R.M. (dalej: skarżący) skargą z dnia 7 marca 2020 r., działając w imieniu własnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze strony na naruszenie prawa do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j.: Dz.U. 2018, poz. 75 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony), domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie II AS [...]. W treści skargi wniósł o zobowiązanie Sądu Apelacyjnego do złożenia do akt dowodów: „powołania na urząd sędziego osób podających się za sędziów, jak tego wymaga art. 179 Konstytucji, na okoliczność nieistnienia dowodu; umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej osób podających się za sędziów, o czym mowa w art. 4 ust 2 w zw.

z art. 10 ust 2 Konstytucji, na okoliczność nieistnienia dowodu; ustanowienia składu sądu w sprawie, jak tego wymaga ustawa o ustroju sądów powszechnych i art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Wolnościach Osobistych, na okoliczność nieustanowienia”. Ponadto wniósł o: „stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie; zorganizowania sądu rejonowego zgodnie z Konstytucją i ustawami; zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy pozostawić bez rozpoznania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest bowiem pogląd, że art. 3 ustawy na naruszenie prawa strony zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11, z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16). Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie.

R.M. w niniejszym postępowaniu wniósł skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] (II AS [...]), którego przedmiotem była skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w P. (V S [...]). Ze wskazanego na wstępie powodu skarga taka jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Z tego względu należało orzec jak w sentencji.